

kunne skrives korrekt på én måde. Men jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at sproget ikke skal forenkles så meget, at dets righoldighed forsvinder.

I den forbindelse vil jeg understrege, at jeg ikke er tilhænger af, at der skal være større stemmæssig overensstemmelse mellem talesprog og skriftsprog, end der er nu. Vi kan ikke ændre stavning af dansk skriftsprog i takt med talesprogets udvikling.

Hvis hver generation staver på sin måde, får vi for alvor kommunikationsproblemer, og alle alfabetiserede registre og kataloger må laves om. En dansk sprogforsker har sagt, at en sådan retskrivningsreform vil koste lige så meget som en Storebæltsbro, og det vil være et brud på den kulturelle kontinuitet. Fortiden bliver endnu mere fjern. Tekster fra tidligere tider bliver vanskeligere at læse. Dansk retskrivning tilegnes bedst, når der undervises ordentligt i stavning, og når børn udvikler gode læsevaner fra barndommen.

Jeg kan tilføje, at Kulturministeriet ikke har kendskab til danske sprogfolk, der anbefaler en sådan radikal tilnærmelse mellem talesprog og skriftsprog.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at nævne, at dialekter er en rigdom for et sprog. Det er beklageligt, at de langsomt er udsat for at udviskes, men det er en udvikling, som vi ikke selv er herrer over. Jeg kan kun opfordre til, at interesserede værner om og dyrker deres lokale dialekt, det være sig i sprogforeninger eller andre sammenhænge.

Vi bruger sproget til at deltage i fællesskabet på alle niveauer, og så er det jo også sådan, at modersmålet helt uden konkurrence er det sprog, man er bedst til at udtrykke sig på.

Regeringen har gennem de initiativer, som er fremgået af redegørelsen og debatten, sikret, at det danske sprog styrkes på alle niveauer, og vi vil fortsat følge udviklingen med henblik på at sikre, at dansk også i fremtiden vil være et komplet og samfundsberende sprog.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

To spørgsmål i første omgang. Ministeren siger, at der ikke er behov for en sproglov, og at der ikke skal lovgives på området. Men vi har faktisk allerede nogle love på området, eksempelvis sprognævnens loven af 1997 og retskrivningsloven af 1997, så det er ikke noget helt nyt at skride til

lov på området, som jeg mener er vigtigt, sådan at vi kan skabe nogle gode rammer for sproget.

Mit andet spørgsmål er: Hvorfor de mange afvigelser fra sprogudvalgets redegørelse og ministerens redegørelse? Det er egentlig en udmærket redegørelse, som sprogudvalget er kommet med. Hvorfor er der de mange afvigelser i forhold til ministerens redegørelse?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Blot for at slå det fast: Det er meningsløst at tale om en egentlig sproglov. Jeg ved ikke, om spørgeren vil til at idømme bøder, fordi man siger for mange øh'er, eller man vrøvler for meget i Folketingssalen. Så skulle der udstedes rigtig mange bøder generelt. Så det kan man altså ikke rigtig forestille sig, for hvad ville være konsekvensen af, at man ikke overholdt en sådan lov?

I forvejen har vi et komplet sprog og en offensiv indgang til det fra hele Folketingets side, og det mener jeg så at sige er nødvendigt nok, og det er også klart nok, hvad vores ansvar er, og hvad vi har tænkt os at tage af initiativer i fremtiden. Så der er ikke brug for en egentlig lov på området.

Med hensyn til Lundudvalgets præsentation, som var fremragende, et godt stykke arbejde, så er det jo blevet brugt som inspirationskilde for regeringens redegørelse til Folketinget. Der er hentet utrolig mange gode eksempler og megen inspiration fra Lundudvalget. Jeg kunne sådan set være enig i langt det meste af det, som Lundudvalget anbefalede. Det var et rigtig godt stykke arbejde, og det vil man kunne genkende i regeringens redegørelse.

Så der er ikke de store uoverensstemmelser. Selvfølgelig vil der være nogle konkrete steder, hvor man er uenig i håndteringen eller i, hvordan man implementerer det. Men det, der stod i Lundudvalgets arbejde, er jeg principielt enig i, så godt som det hele.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg har mange gange understreget, at vi ikke skal have en sproglov a la Polen eller Frankrig, hvor man kan risikere at få bøder. Det er jo ikke det, det handler om. Det handler om at få en sproglov, der minder lidt om den svenske eller norske. Der er heller ikke tale om sanktioner, hvis man ikke bruger sproget ordentligt. Det handler om at få skabt nogle gode rammer. Det